

DE STER VAN NEDERLAND

15 OCTOBER 1933

No. 20

38e JAARGANG

„Ziet de velden zijn wit om te oogsten . . .”

Jezus.

M-MANNEN OP HET ARENVELD

De Heiland en Zijn apostelen M-Mannen? Zeer zeker. M-Mannen zijn Minutemannen, vaardig tot dienstbetoon, oogenblikkelijk. „En zij, hun netten verlatend, zijn Hem terstond gevolgd.” En Jezus Zelf? Reeds in den beginne is van Hem geschreven: „Hier ben Ik. Zend Mij!”

EEN WOORD VAN PRESIDENT EN ZUSTER MERRILL

Groeten aan de kerkleden in de Europeesche Zendingen en aan allen tot wie deze woorden zullen komen.

Zuster Merrill en ik kwamen op Dinsdag 19 September te middernacht te Londen aan, na een aangename reis uit het hoofdkwartier der Kerk in Salt Lake City. Wij brengen U niet alleen onze eigen groeten, maar wij brengen tevens de groeten mede, de beste wenschen en zegen van het Eerste Presidentschap der Kerk voor de leden en hun vrienden in deze zendingen. Zij gedenken U tevens in hunne gebeden.

Wij komen tot U met één hoofdverlangen: U te helpen en te zegenen naar onze vermogens. Wij kunnen dit echter het beste doen, niet door het verstrekken van stoffelijke zaken, zelfs al hadden wij die, maar door U te helpen het „voller leven” te leiden zooals dit geopenbaard is in het plan van leven en zaligheid, beter bekend, wellicht, als het Evangelie van Jezus Christus.

Nu is de gewichtigste en mooiste aller schoone kunsten de kunst om te leven en die kunnen, gelukkigerwijs, allen leeren die maar willen. Zoo te leven als onze Maker wil dat wij zouden leven is een kunstuitdrukking van de hoogste soort. Op die manier te leven is in werkelijkheid te leven op „voller”, op „overvloediger” wijze en tevens op de eenvoudigste manier. Het is tevens in harmonie leven met de wetten die ons complete welzijn beheerschen. Het is leven op een manier die vrede brengt, gezondheid, levensgeluk en een gevoelen van bevrediging; op een manier die van onze dagen zonnenschijndagen maakt, om zoo te zeggen, omdat liefde onze harten vervult en onze persoonlijkheid doortrekt.

Wij leven in een natuurwereld, een door wetten beheerscht heelal. Dit is een van de grootste lessen, die de moderne wetenschap ons leert zoowel als moderne openbaring door middel van den Profeet Jozef Smith. Wanneer een van de natuurwetten — welke Gods wetten zijn — overtreden wordt, zullen de gevolgen van de overtreding even zeker volgen als de nacht op den dag volgt. Om goede gezondheid te hebben, bij voorbeeld, moeten wij de gezondheidswetten in acht nemen en dit is wáár of wij het over lichaamswetten of over die van het verstand of den geest hebben. De grootste profeet van moderne tijden, Jozef Smith, leerde: „er is een wet, onherroepelijk vastgesteld in de hemelen

vóór de grondlegging dezer wereld, waarop alle zegeningen steunen en wanneer wij eenigen zegen van God verkrijgen is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop hij steunt" (Leer en Verbonden 130:20-21).

Het Evangelie van Jezus Christus leert wat deze wetten zijn. En kennis of begrip, is het beginsel der wijsheid. Wij zijn gekomen om U te helpen een beter begrip van deze wetten te verkrijgen en U aan te moedigen ze voller na te leven. Als gij dit doen kunt zult gij weten dat wij U de waarheid leeren, want wie den wil des Vaders doet zal van deze leer bekennen of zij van onszelven is. Deze belofte werd door Jezus gegeven toen Hij op aarde was. Maar die belofte was niet tot een bijzondere plaats of een bepaald volk. Ze is wáár voor alle tijden en alle menschen.

En op dit feit ligt de kracht der Kerk. De individueele getuigenis van de leden geeft aan de Kerk haar kracht. Zij weten dat de door ons geleerde leerstellingen de waarheden van het Evangelie van Jezus Christus zijn. Hoe weten zij dit, een feit waarvan duizenden getuigd hebben? Zij weten het omdat zij deze leerstukken geloofden en ze in practijk brachten in hun dagelijksch leven, zodoende voldoende aan de voorwaarden en zoo voldeed God aan Zijn belofte: Hij openbaarde hun door Zijn Geest de waarheid van de leerstellingen. Een op

deze wijze ontvangen getuigenis is een zéker getuigenis en is tevens een individueele getuigenis, Niemand kan het aan een ander geven. Iemand zal er van kunnen getuigen en weten dat hij het heeft, maar God alleen kan het geven. Maar God geeft het vrijelijk en gereedelijk aan wie ook aan de voorwaarden voldoet; met andere woorden: aan een ieder die het Evangelie van Jezus Christus omhelst en inderdaad naleeft.

En daarom aarzelen de Ouderlingen van deze Kerk niet, aan een ieder te beloven die hunne leerstukken aanvaardt en naleeft, dat zij een hemelsch getuigenis van de waarheid ervan zullen ontvangen. Schijnt dit iemand onbetamelijk toe? Zoo ja, hij bedenke dat deze Ouderlingen inderdaad Goddelijke volmacht dragen om het Evangelie van Jezus Christus te prediken. Zij dragen het Heilig Priesterschap, Gods gezag om voor Hem en in Zijnen naam op te treden. Daarom zijn zij Zijn agenten en is Hij gehouden door wat zij in Zijnen naam doen. Dit heldert hun

stoutmoedigheid op in het verkondigen Zijner waarheden.

Wij zijn gekomen om U te helpen deze dingen te verstaan en zodoende zoo goed als wij dat kunnen het uitnemende werk voort te zetten, dat President en Zuster Widtsoe zooveel jaren lang onder U verricht hebben. Natuurlijk spijt het U dat zij U verlaten. Dit is heel natuurlijk. Zij gaan echter naar ander gewichtig werk in de Kerk. Wij hopen dat U eenigen troost zult kunnen putten uit het feit dat zij hun beste krachten zullen blijven inspannen ter bevordering van dit groote laterdaagsche werk, een werk dat dit tweetal — en wij hopen ook gij — zoo liefheeft.

Moge de Heere U geloof schenken, U oogen geven om te zien, verstand om te begrijpen, een hart om te gevoelen en moed om Zijn wil te doen, zoodat gij het gezelschap van Zijn Geest moogt hebben en dientengevolge het voller leven smaken.

Joseph F. Merrill.

ZENDINGSNIEUWS

Aangekomen

Op 6 October zijn te Rotterdam aangekomen Ouderlingen Sterling K. Hixson en Clinton H. Esperson, respectievelijk uit Salt Lake City en Midvale, Utah, om een zending te volbrengen. Ouderling Hixson zal zijn arbeid aanvangen te Amsterdam en Ouderling Esperson te Utrecht.

Ontslagen

Ouderling Parley Bernards, laatstelijk werkzaam te Alkmaar als senior-ouderling, is eervol ontslagen van zijn zendingsarbeid hier te lande. Hij is op 21 September per S.S. President Harding naar zijn geboorteland teruggekeerd.

HUISBEZOEKLESSEN VOOR NOVEMBER

De huisbezoekles voor de broeders, voor de maand November, is het artikel van President Widtsoe: „Een streek van den duivel”, in dit nummer van De Ster van Nederland.

Die voor de zusters verschijnt in het nummer van 1 November.

GRONINGER CONFERENTIE

In het Conferentie-bestek is verandering gekomen: Groningen in October, Utrecht in December.

28 en 29 October viert ons noordelijk district feest. Zaterdag-avond 8 uur, Zondag 10 uur, 15 uur en 19 uur. Wellicht een doopdienst op een nader aan te kondigen uur.

Zendingen-vergadering: Zaterdag n.m. om 2 uur.

Uit Friesland en andere deelen van het district wordt een goede opkomst verwacht.

De nieuwe zendingspresident zal waarschijnlijk aanwezig zijn.

JEUGD EN LEVEN
M.-Mannen cursus, 1933-1934
HOOFDSTUK II
Waar gaan we heen?

We gaan snel

Laat op zekeren avond hield een man in New-York een taxi aan. Toen hij gezeten was, vroeg de chauffeur: „Waarheen, mijnheer?” „Rijd maar” kwam het antwoord. En dit deed de chauffeur. Een uur ging voorbij en toen richtte de passagier zich op om nieuwsgierig te vragen: „Waar gaan we heen?” „Dát weet ik niet” antwoordde de chauffeur „maar we gaan hard!”

Misschien is dit de grootste fout van onze generatie, dat we zijn zooals die taxichauffeur. We weten niet waar we heen gaan, maar we gaan hard. Onder zulke omstandigheden, met geen vaste bestemming, met geen bepaald doel, heeft snelheid geen bijzondere waarde. Feitelijk voegt zij alleen maar ernstig gevaar aan den tocht toe. Er is geen verdienste in een handeling, tenzij deze handeling een doel heeft. Zeer weinig succes is toevallig. Muir vertelt ons, dat succes slechts een zaak is van recht uit blijven gaan. Neem een doel in het oog, bereid de middelen voor om het te bereiken en baan dan moedig den weg naar dat doel.

Het leven staat nooit stil

Wij allen gaan ergens heen, hetzij door onze eigen wilskracht of niet. Er is geen stilstand in het leven. Niets staat stil. Soms is een beweging naar iets beters en noemen wij dat vooruitgang. Andere bewegingen gaan naar lagere dingen en wij noemen dat achteruitgang. Het is vrijwel onmogelijk om op dezelfde hoogte te blijven, want het leven rondom ons gaat door, en onze betrekkelijke toestand verandert geregeld. Het leven is vergeleken met een tredmolen, waarin wij vlug moeten loopen, om geen grond te verliezen. Waar gaan wij heen? Dat sluit nog al wat in om zoo in eens te bepalen. We kunnen worden wat we willen worden. Het leven biedt ons de gelegenheid tot succes. Ieder pad wenkt, iedere laan noodt, elk vermogen wordt ingeroepen en iedere verdienstelijke poging vindt haar gepaste belooning. In dit tijdperk is succes niet alleen een gelegenheid, maar het is ook een verantwoordelijkheid. De jeugd mag niet weifelen. De jaren, welke wij nu leven, zijn de beslissende voor onze levenswedloop. Laten wij ons niet in een toestand plaatsen, dat wij soms moeten zeggen: „Ik liet een voorname gelegenheid in mijn leven voorbijgaan, omdat ik faalde in het benutten van de voordeelen der jeugd.”

Doel

Wanneer wij dat vage en ontwijkende iets willen bereiken, dat men succes noemt, moeten wij ons bepaalde mijlpalen stellen. Wij moeten bepalen waar wij heen willen, want de voortgang van het menschdom wordt grootendeels door den wil beslist. Ons doel in

het oog nemen, erop los gaan en blijven voortgaan. Succes is niets meer of minder dan in de goede richting gaan, snel en ver. Succes is niet aan het einde van den weg, want deze weg heeft geen einde. Onder het voortgaan zien we hem hoe langer hoe verder voor ons uitstrekken Iemand vroeg eens aan Charles Swab of groote handelsmensen ooit hun einddoel bereikten en hij antwoordde: „als handelsmensen hun einddoel bereiken zijn het geen groote handelsmensen.” De zwartkijker moge denken: „Wat een saai en nutteloos leven; altijd ergens heen te gaan en nooit aankomen.” Maar is het wel zoo? Einddoelen zijn slechts mijlpalen. Er een bereiken is geen voltooiing, het is slechts vooruitgang. Einddoelen zijn zelfs geen rustplaatsen. Het zijn slechts tellers, die den doorgemaakten afstand aanteekenen en de verzekering geven, dat wij in de goede richting gaan. Zelfs vóór wij er een bereikt hebben, wenkt reeds een ander uit de verte en spoort ons aan tot verdere moeite en vordering. Precies zooals bakens den vlieger over het vasteland leiden, precies zooals vuurtorens de juiste vaargeulen langs de kustlijn aangeven; precies zooals mijlpalen den reiziger door het uitgestrekte dal leiden, zoo leiden idealen ons over den levensweg.

„Idealen zijn als de sterren”, schrijft Carl Schurz, „U zult er niet in slagen ze met de handen aan te raken, maar, zooals de zeevarenden op onbegane wateren, kunt gij ze als geleide kiezen, en, door hen te volgen, uw bestemming bereiken.”

Het is niet lastig de beteekenis van voor ons zelve vastgestelde idealen te waardeeren, maar het is dikwijls moeilijk iemands doel duidelijk te maken. Dit laatste moet gebeuren, indien wij bevredigende resultaten willen bereiken. Wanneer onze bedoelingen verward en onzeker zijn, zullen wij voor de onderneming weinig geestdrift hebben, „want als de trompet een onzeker geluid voortbrengt, wie zal zich dan voor den strijd gereed maken?” waarschuwt de Bijbel.

Erkennen we, dat we een doel moeten hebben, laten we dan trachten te bepalen, welke doelpunten dit wezen moeten.

Rijkdom

De eerezucht, rijk te zijn is een gewichtige beweegreden in het leven. De mensch is van nature hebzuchtig. In onze samenleving is wettig eigendom een belangrijk beginsel. Moet rijkdom ons doel zijn? De overweging van een leven van gemak en weelde, zooals rijkdom verschaffen kan is voor de meeste menschen een prettige. Wij voelen, dat het veel bijdraagt tot het menschelijk geluk, hetwelk het hoogste streven van ons allen is. Maar de ondervinding van ons geslacht heeft ons gewaarschuwd, dat de hebzucht naar rijkdom een doel is, dat in staat is meer ellende dan geluk in ons leven te brengen. Ergens tusschen rijkdom en armoede moet een meer bevredigende toestand gevonden worden.

„Die levensstaat is de gelukkigste, waar geen overtolligheid wordt verlangd en geen noodzakelijk iets ontbreekt.” — *Plutarch*.

„Tevredenheid is natuurlijke rijkdom; weelde is kunstmatige armoede.” — *Sokrates*.

Een eerlijk bestaan

Misschien moet het verlangen, een eerlijk bestaan te veroveren ons voornaamste doel zijn. Zeker is het een aanbevelingswaardig doel. De wereld biedt ons vele gelegenheden om in ons levensonderhoud te voorzien. Maar er is nog veel meer, buiten het zichtbare, in het leven, de practische bezigheid van een bestaan te veroveren. Het leven zou zeer saai en ongewoon zijn, indien onze heerschende verlangens niet hooger gingen. Natuurlijk moet ons doel het veroveren van een bestaan inhouden, maar misschien niet als zijn voornaamste bestanddeel.

We moeten besluiten méér te doen.

Werk dat wij graag doen

Het valt niet te ontkennen, dat het heerlijk is, een spel te spelen waar wij van houden, en zeker is er niets oneervols in het trachten te vermijden van zwaar werk en belangrijk werk te zoeken. Wij doen die dingen het beste, welke wij graag doen. Maar er zijn ernstige vraagstukken in het leven en de dingen, welke wij graag doen, zijn niet altijd de dingen, die gedaan moeten worden. Vreugde en voldoening in ons werk vinden is een niet te verachten doel in ons leven, toch moet het meer ondergeschikt zijn dan de hoofdzaak.

Gelegenheid tot maatschappelijk werk

Moet de gelegenheid voor maatschappelijk werk de beslissende factor zijn bij het kiezen van ons voornaamste levensdoel? Wij kunnen het niet helpen, doch voelen, dat de jeugd, met al het mooie idealisme, dat haar traditioneel eigen is, zien zal, dat achter het verlangen naar bezit, achter de noodzaak om zich een bestaan te scheppen, achter vreugde in arbeid, een hooger doel bestaat: maatschappelijk werk. Wat onze particuliere keuze van levenswerk ook moge zijn, wij moeten zeker zijn, dat de gelegenheid om belangrijk werk te doen voor de gemeenschap, voorhanden is. Het zal ons verrassen, na onderzoek te ontdekken, dat er in alle voorkomende beroepen mensen zijn, die geregeld diensten aan hun medemenschen bewijzen, in hoofdzaak omdat ze steeds dit eene groote doel voor oogen houden: „hulp aan de menschheid”.

Hebt een einddoel

Sommige menschen kletsen, als ze iets zeggen moeten.

Sommige menschen wandelen, als ze ergens heen moeten gaan.

Sommige menschen verliezen tijd, als ze tijd moeten gebruiken.

Begrijpt U dat? Wanneer ge iets doet, moet daar een reden voor zijn. U moet een doel hebben. Houdt Uw einddoel in gedachte. Gaat er dan heen. „De eenige manier om ergens te komen,

is te vertrekken vanwaar ge zijt, beslissen waar ge heen moet en steeds doorgaan."

Vragen

1. Wat is een doel?
2. Waarom moeten wij een doel hebben?
3. Moeten wij tevreden zijn, ons einddoel te bereiken?
4. Waarom moeten we onze bedoelingen duidelijk maken?
5. Bespreekt rijkdom als een doel.
6. Moet het streven naar een eerlijk bestaan de overhand hebben?
7. Moet een aangename werkkring ons hoogste verlangen zijn?
8. Is maatschappelijk werk, als doel, van grooter belang dan de andere doelpunten?

M-MANNEN EN ARENLEESSTERS-CONFERENTIE

14 en 15 OCTOBER

Of deze conferentie alléén maar voor M-Mannen en Arenleessters is? werd ons gevraagd. Volstrekt niet! Allen, oud en jong, zijn welkom en worden vriendelijk uitgenoodigd. Wij verwachten Zondagnamiddag en Zondagavond opkomsten die zaal en balkon

zullen vullen. In het Rotterdamsche district zullen deze twee bijeenkomsten de eenigste samenkomsten zijn Zondagnamiddag en Zondagavond: Leiden, Den Haag, Delft, Gouda, Dordrecht en Overmaas — alles komt naar de Sint Janstraat. Daar blijft geen grootmoedertje naar de radio luisteren, want die kan je altijd aanzetten. Maar luistervink spelen bij onze jongemannen en jongevrouwen-groepen, dat komt lang niet alle dagen voor! En er staat zooveel moois op het programma! Voor het zingen alléén reeds zou men komen!

Zaterdagavond draagt het samenzijn een meer intiem karakter: de twee groepen bespreken eerst afzonderlijk groepsbelangen, om dan samen een gemengd programma af te werken. Deze avond is dus feitelijk niet voor het publiek. Stelt ge echter belang in het groepswerk? Komt gerust, het zal U niet spijten.

Zaterdagavond 7 uur. Zondagnamiddag 3 uur en Zondagavond 7 uur. Zegt het voort!

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: LOUIS H. HAGEN

VAN DE REDACTIE

Een nieuwe Zendingspresident

Ouderling T. Edgar Lyon, geroepen opvolger van den tegenwoordigen zendingsleider, is „naar luid der berichten” Woensdag 11 October van New York afgevaren en wordt ongeveer 20 October te Rotterdam verwacht.

Arenlezen

Ons voorplaatje (*frontispiece* noemt het met een vreemd woord) heeft niets te doen met *aren-lezen*, maar het arenveld herinnert er ons toch aan. Het mooie tafereeltje doet ons tevens denken aan de muggenzifterij van de schriftgeleerden, die het arenplukken „maaien” noemden en het uitwrijven van de graankorrels uit de aren: „dorschen”. Ergo: de Heiland en Zijn volgelingen hadden op den Sabbathsdag gemaaid en gedorscht!

Een mooie groep in onze Onderlinge Ontwikkelings Vereenigen zijn de Arenleessters, die a.s. Zaterdag en Zondag met een andere mooie groep: de M-Mannen, conferentie houden te Rotterdam. Dit geeft ons een correctie in de pen. In de Ster van 15 Augustus j.l., in het artikel: „Actieve Godsdienst” worden allerlei kerkelijke groepen genoemd o.a. de Arenleesters en hun leeftijd genoemd als van 17-23 jaar. Zoo was de theoretische omlijning van het oorspronkelijke plan en zoo werd het gepubliceerd, ook in De Ster van Nederland. De vertaler wist dat er reeds aan getornd was, maar liet de opgave ongewijzigd, want hij mocht er niets aan veranderen. En mettertijd zou de verbeterde opgave toch volgen. Aan de toepassing van het plan, vooral in het Zendingsveld, zaten namelijk nogal moeilijkheden vast.

En zoo kan men nu in de nieuwe Arenleessters cursus (1933-1934) lezen: „Leeftijd Arenleessters: **20 jaar en ouder; met Bijenkorfdiploma 18 jaar en ouder.**” President John A. Widtsoe schrijft dat er in het Zendingsveld geen leeftijdsgrens is „naar boven”: als een jongedochter van tachtig jaar de Arenleessters-cursus wil volgen, is er geen bezwaar tegen.

Succes, arenleessters, succes met Uw mooie werk op het veld des levens!

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR NOVEMBER 1933

AVONDMAALSVERS

't Gebroken lichaam van den Heer
Zien w' in 't gebroken brood;
De kelk zegt: wij gedenken weer
't Bloed dat voor ons vervloot.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING

(Leer en Verb. 136 : 42)

Weest ijverig in het onderhouden van al Mijne geboden, opdat geen oordeel over u kome, en uw geloof u niet fale, en uwe vijanden over u niet zegevieren.

2½ MINUUT TOESPRAAKJES

- 5 November Het eerste bestuur in Utah.
Hoe onbemiddelden de Vallei bereikten.
Kerkgeschiedenis.
- 12 November David en Saul.
Koning David.
Oude Testament.
- 19 November Het huwelijk voor Tijd en Eeuwigheid.
Een erfstuk van moed.
Evangelie-Boodschappen.
- 26 November Een doel voor oogen hebben.
De verhouding van gedachte tot handeling.
Nieuwe Testament.

De 2½ minuut-toespraakjes dient men uit de gewone les te putten. Tevens dient men deze Zondagsschoollessen zorgvuldig te bewaren voor nadere inlichtingen. Aan verdere inlichtingen is Uw Zondagsschool-President bereid U te helpen.

Men dient deze toespraken voor de vuist weg te geven en niet voor te lezen.

DUBBELTJES ZONDAG

Ieder najaar geeft de Dubbeltjes Zondag allen de gelegenheid, het algemeene Zondagschoolfonds met minstens een dubbeltje te steunen — minstens, zeggen wij, want grooter bedragen zijn begrijpelijkerwijs naar verhouding nog meer welkom. Het goede werk van de Zondagsschoolbeweging behoeft niet aangeprezen te worden. En een ieder begrijpt dat de „wielen gesmeerd" moeten blijven, wil men dat alles „goed rollen zal". Bedenk dit s.v.p. als U het bekende enveloppe wordt aangeboden: toont dat het mooie werk van onze Zondagsscholen U zeer na aan het hart ligt!

Zondag 22 October is DE DAG.

Clyde A. Holdaway.

VOOR JONGE OOGEN

Twee appels

Op een mooien dag in 't voorjaar werd er een baby-appeltje geboren in een boomgaard. (Dat woord baby wordt uitgesproken *béébie*, dat weet je wel, niet waar?) Het lag een poos in een prachtig bloesemwiegje onder een teedergroen dak. God zelf zorgde er dag en nacht voor: Hij gaf het zoet sap te drinken en zond een groot kunstschilder, die 90.000.000 mijl reizen moest om het keurig mooi te kleuren. Vraag vader of moeder maar eens hoe die kunstschilder heet. Toen onze Hemelsche Vader Zijn werk aan den appel voltooid had en die daar zoo mooi aan den wiegenden tak hing, zag de eigenaar van den boomgaard dat hij rijp was en klaar voor de markt. Voorzichtig plukte hij hem af met heel veel anderen en onze appel ging op reis.

Daar was een andere appel in het vat die begonnen was te bederven. En jammer genoeg kwamen die twee onderweg, toen het vat geschud werd, naast elkaar te liggen. En wat denk je dat er toen gebeurde? Ik wou dat jullie allemaal dien appel eens kondt zien, want hij ligt vóór mij op tafel. Hij lijkt zoo volmaakt: rond en glad en zoo mooi rozerood! Maar als ik hem omdraai, zie ik een bederfplekje. En hoewel de andere zij nog mooi is, is het bederf tot in het klokhuis doorgedrongen. Dus is onze prachtige appel, waaraan onze Hemelsche Vader zooveel zorg besteed heeft, bedorven. Hij deugt niet en moet weggeworpen worden.

Naast dien appel ligt de andere, die het kwaad bedreven heeft. Hij is begonnen slecht te worden — o, lang geleden al. Lang voordat hij op reis ging. En hij werd erger en erger, zooals dat doorgaans gaat. Dat was jammer, niet waar? Maar het was nog meer jammer dat het daar niet bij bleef, want het bederf spreidde zich uit naar den appel die naast hem lag. En als de reis lang genoeg geduurd had, had de tweede appel een anderen aangestoken en de derde zou weer een anderen bedorven hebben: en zoo voort tot dat men het heele vatvol had moeten wegwerpen.

Als je de twee appels zoudt kunnen zien, zooals ik ze zie, zou je merken dat de bedorven appel kleiner was, minderwaardig dan de andere. Hij had nooit zoo mooi kunnen worden, al had hij geprobeerd. Maar toch was hij mans genoeg om den anderen aan te steken.

Dit alles deed mij aan een en ander denken met betrekking tot jongens en meisjes. In de eerste plaats doet God veel meer moeite voor hen dan voor appels. Aan appels geeft Hij zonneschijn en regen en bloesemwiegjes. Maar kinderen geeft Hij vaders en moeders en eigen haarden. En nog veel meer dat ik hier niet op kan noemen. Dat doet hij omdat Hij een jongen of een meisje heel wat hooger schat dan een appel. Een appel duurt maar een poosje en dan wordt hij opgegeten: en dat is het einde. Maar een kind zal een man

of een vrouw kunnen worden, die heel veel goeds in de wereld kan doen en later voor immer en altoos in het hemelrijk leven.

Jongens en meisjes zijn evenals appels aan bederf onderhevig: hun hart kan slecht worden en erger en erger. Jongens en meisjes reizen ook, net als appels, met elkaar. Ze zijn thuis bij elkaar, in de school en bij hun spel. En wanneer een slechte met een gave en mooie in aanraking komt, is er groot gevaar dat de gave aangestoken wordt. Want bederf verspreidt zich van den een naar den ander bij menschen precies als bij appels. Op deze manier zal een slechte jongen een anderen jongen kunnen aansteken en nog een en nog een, totdat een heele groep door het kwaad is aangetast.

Wij moeten voorzichtig zijn, niet waar? Voorzichtig dat wij niet besmet worden door iemand die bedorven is, wiens hart niet rein is. Als wij bevreesd zijn voor besmettelijke ziekten, zoals het roodvonk, hoeveel meer dienen wij dan de besmetting der zonde te schuwen, die het hart bederft en zich steeds verder verspreidt.

OOM BEN.

EEN STREEK VAN DEN DUIVEL

Dr. John A. Widtsoe

Wanneer waarheid haar intrede doet in de wereld, wordt de duivel nijdig. De waarheid moet de menschen niet voorgezet worden! Daar zorgt de duivel voor.

Wanneer waarheid haar intrede doet in de wereld, verzamelt de duivel al zijn strijdkrachten om tegen haar verspreiding te kampen. Allen die onwaarheid aannemen, opzettelijk of in onwetendheid, komen onder de wapens. Onwetendheid, bijgeloof, overlevering, zelfgenoegzaamheid, onverdraagzaamheid en haat zijn bedgenooten in het kamp. Zij die de leugen liefhebben worden aanvoerders van het schunnige leger.

Wanneer waarheid haar intrede doet in de wereld, begint vervolging. De duivel vecht met gemeene wapens, die zijn leelijke gebroed passen. Valsche voorstellingen en duistere daden zijn z'n lievelingswerktuigen. Moord staat op het programma; bloeddorst houdt den vijand in leven. Leest de geschiedenis der menschheid door de eeuwen heen. Immer en altijd is de waarheid gedwongen geweest zich door woeste oppositie heen te slaan. Telkens en telkens meer heeft iemand waarheid met bloed verzegeld. Christus, in Wien alleen waarheid en al de waarheid was, werd gekruisigd.

Nimmer werd het heelal der onwaarheid heftiger beroerd dan toen het Evangelie van den Heere Jezus Christus in deze eeuw hersteld werd: het begin van het einde der regeering van den anti-Christ. Eeuwen van afval hadden een dwalingsfort gebouwd, dat verondersteld werd ondoordringbaar te zijn voor de waarheid. De hel woedde toen de waarheid het wagen dorst een wereld

binnen te komen waarop die hel aanspraak maakte. Vervolging ving aan, woedde en heeft een eeuwlang voortgeduurd.

De waarheid zal eenmaal zegepralen. Zij verbreekt elke leugenversperring. Ten laatste verrijst zij triomfantelijk boven haar verslagen vijand. Na vele op de proefstellingen en veel verdrukking, bereikt zij langzaam, moeizaam haar blijde doelpunt. De menschenmenigten hebben liever waarheid dan leugen, maar zij worden verblind door de handige voorstellingen van den vijand der waarheid.

Toch wordt de waarheid van het herstelde Evangelie in de wereld bekend. De onzinnige vervolging van het verleden sterft uit. De wezenlijke zuiverheid van het Evangelie en de waarde die het voor het menschdom heeft worden langzamerhand erkend.

Wordt zij echter in een hoek gedreven, toch blijft de oppositie actief. Zij speelt haar laatste kaart, de streek van den duivel. Als vervolging van buiten af vermindert, wordt oneenigheid van binnen opgepookt. Van de twee manieren van verwoesting: vervolging door onwaarheid of tweedracht onder degenen die de waarheid aangenomen hebben — is de laatste de ergste. Een inwendige wond is gevaarlijker dan een uitwendige.

Dit is dus de ernstige waarschuwing tot alle laterdaagsche heiligen:

Vervolging van buiten af verdwijnt langzamerhand. Daarvoor zijn wij dankbaar. Maar terzelfder tijd neemt het gevaar van jaloerschheid, twist en kwaadspreken onder de leden der Kerk toe. Zulke inwendige vervolging bewerkt den ondergang van de sterkste organisatie, zelfs die welke op waarheid rust.

Heiligen der laatste dagen dienen gewaarschuwd te wezen tegen deze oude satanische streek. Twist onder de leden dient verbannen te worden. Vriendelijke woorden moeten kwaadspreken over medeleden vervangen. Edelmoedige welwillendheid moet jaloerschheid versmoren. Met hart en hand moeten ambtenaren en ambtenaressen aangenomen en gesteund worden. Er moet een ernstig pogen aan den dag worden gelegd om onze broeders en zusters lief te hebben zoowel als den Heer in den Hemel — de eerste wet van het Evangelisch leven.

Liefde gewint liefde. Wanneer heiligen der laatste dagen in liefde samenwonen, zijn hun wapenrusting en schild, al hun wapens van hemelsch maaksel. De machten van den booze slaan verschrikt voor hen op de vlucht. Probeert het: nooit faalt de uitkomst. Nimmer klopt het hart zoo warm als onder de macht van onzelfzuchtige liefde. Wie toelaat dat hij twist veroorzaakt of verspreidt in een gemeente, op welke manier ook, werkt den duivel in de hand en helpt hem zegepralend te voorschijn te treden uit zijn naargeestig verliezershoekje.

ZOU U ZICH ZOO GOED WETEN TE REDDEN ?

Dr. John A. Widtsoe

De leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen in de Armeensche Zending (thans de Palestijnsch-Syrische Zending) zijn zonder President en zendingen geweest van December 1928 tot Juni 1933, een tijdvak van vier en een half jaar.

Deze broederen en zusters hadden den Bijbel in hun moedertaal, het Boek van Mormon in het Turksch, dat velen konden lezen en enkele tractaten in het Turksch en in het Armeensch. De beschikbare Evangelische literatuur was uiterst beperkt.

Bij het naleven van het Evangelie en het voortstuwen van het gemeentewerk moesten de leden van de Armeensche Zending voornamelijk zich op hun geheugen verlaten en op de leiding van den Geest Gods. Dit geschiedde onder oppositie en bewerking van de predikers van andere Christelijke richtingen, die verklaarden dat het „Mormonisme” onwaar was.

In weerwil van deze struikelblokken en hinderpalen werden de Armeensche kerkleden in Juni 1933 trouw in het geloof bevonden, hoewel hongerig naar Evangeliekennis, maar met behoefte aan Zendingsleiding. Tijdens deze lange periode zonder zendingen waren de vertakkingen buitengewoon goed bij elkander gebleven; had men geregeld bijeenkomsten gehouden met tamelijk goede opkomst; en gaven de leden vurig getuigenis van de waarheid van het herstelde Evangelie van Christus.

Dit is des te merkwaardiger omdat er in lange jaren zoo weinig zendelingenhulp gezonden kon worden dat deze goede menschen verstoken waren van alle systematische oefening in de organisaties der Kerk. Theoretische kennis van het Evangelie is niet overtuigend voor de ziel; het is de practijk die telt.

Zouden de gemeenten in de zendingen waar gestadig leiders zijn, zich beter of zoo goed weten te redden? Dat is een vraag die een ieder zich wel zou kunnen stellen. Als wij eens zonder zendingen zouden komen te staan, zouden wij, die lang Evangelisch onderwijs genoten hebben, met goed-georganiseerde Priesterschaps- en hulpverenigingsgroepen, met een rijken voorraad van gedrukte Evangelie-lectuur, zouden wij ons zoo goed weten te redden als onze Armeensche broeders en zusters gedaan hebben?

Bij slot van rekening komt de toets van geestelijke kracht wanneer wij alleen moeten staan. Het is altijd gemakkelijk met de menigte mee te gaan. Maar het Evangelie is voor den enkeling om hem te helpen groeien totdat, waar hij ook moge zijn, hij den arbeid der Kerk kan en wil voortstuwen.

Wij zijn dankbaar dat onze Armeensche broederen en zusters ten laatste sterke, intelligente, liefhebbende leiders hebben gekregen. Mogen zij allen het loon van hun trouw-zijn ontvangen en standvastig blijven tot het einde toe.

JEZUS, REDDER VAN MIJN ZIEL

No. 247, Latter-day Saint Hymns : Jesus, Lover of My Soul

Jezus, Redder van mijn ziel,
 Laat mij schuilen aan Uw hart,
 Nu de storm mij overviel
 En de golfslag mij benart.
 Schut mij met Uw sterke hand
 Tot des levens storm bedaart
 En 'k in veil'ge haven land,
 Die 't geloofsoog reeds ontwaart.

Toevlucht vind ik anders geen,
 Al mijn hoop en troost zijt Gij.
 Laat, o laat mij niet alleen,
 Steun en sterk gestadig mij :
 'k Heb alleen in U geloofd,
 Heel mijn hart is U verpand ;
 Dek, o dek mijn weerloos hoofd
 Met de schaduw van Uw hand.

Wondergroot is Uw genâ —
 Hoe de zonde m' ook verwacht,
 Sta niet toe dat ik verga,
 Maak mij, houd mij rein van hart.
 Levensbron, lesch Gij mijn dorst
 Met Uw laafnis, vrij bereid ;
 O, ontspring in mijne borst
 Tot in alle eeuwigheid.

(Charles Wesley)

K.

HEB IK IETS GOEDS GEDAAN?

No. 207 Deseret Sunday School Songs: Have I Done Any Good?

Heb ik heden iets goeds in de wereld gedaan?
 Mij waar nood was ter hulpe gegord?
 Heb ik vreugde gesticht,
 Iemands lijden verlicht?
 Zoo niet, o dan schoot ik te kort.
 Heb ik heden m' om 't lot van een zwoeger bekreund,
 Die tobde met lasten zoo zwaar?
 Heb ik zieken en zwakken getroost en gesteund?
 Toen mijn hulp werd gevraagd, stond ik klaar?

Koor:

Waakt op, dan, en doet toch iets meer
 Dan droomen van 't hemelsche schoon.
 Ons aan goeddoen te wijden,
 Geeft maatloos verblijden:
 Een zegen van liefdebetoon.

Er is kans om te werken waarheen gij ook blik,
 Ja, gelegenheid vindt g' overal;
 Als er iets moet gedaan,
 Pakt het dadelijk aan,
 Zegt niet: „'k Zal het doen bijgeval”.
 Hoe edel de mensch, die werkt en geeft,
 Uit liefde en zonder gemar.
 Enkel hij die wat uitvoert is waard dat hij leeft:
 De wereld vraagt nooit om een dar.

K.

INHOUD

M-Mannen op het arenveld	309	Arenlezen	317
Een woord van President en Zuster Merrill	310	Zondagsschoolwerk voor No- vember 1933	318
Zendingsnieuws	312	Voor jonge oogen	319
Huisbezoeklessen v. November	312	Een streek van den duivel	320
Groninger Conferentie	312	Zou u zich zoo goed weten te redden	322
Jeugd en Leven	313	Jezus, Redder van mijn ziel	323
M-Mannen en Arenleessters Conferentie 14 en 15 October	316	Heb ik iets goeds gedaan?	324
Van de Redactie: Een nieuwe Zendingspresident	317		

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B
 Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
 Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.
 Afzonderlijke nummers 15 cent.